

Republika Hrvatska
Općinski sud u Rijeci
Stalna služba u Opatiji
Maršala Tita 4
51410 Opatija

Poslovni broj Pn-218/2025-24

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Općinski sud u Rijeci, Stalna služba u Opatiji, po sutkinji Ani Župić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Terezije Žilić, Rijeka, Bože Vidasa 7, OIB: 98852654806, koju zastupa punomoćnik Luka Vukasović, odvjetnik u Rijeci, protiv tuženika Adriatic osiguranje d.d. Zagreb, Listopadska 3, OIB: 94472454976, kojeg zastupa punomoćnik Antonio Ščulac, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Grgić i partneri d.o.o. Zagreb, radi naknade štete, nakon održane javne glavne rasprave, zaključene 14. rujna 2026. u prisutnosti punomoćnika tužiteljice i punomoćnika tuženika, po objavi od 8. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku da tužiteljici isplati iznos od 3.000,00 eura sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na:

- iznos od 2.400,00 eura od 24. srpnja 2025. do isplate
- iznos od 600,00 eura od 25. ožujka 2026. do isplate

po kamatnoj stopi iz članka 29. Zakona o obveznim odnosima koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne kamatne stope, odnosno kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna

stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku 15 dana.

II. Odbija se zahtjev tužiteljice u dijelu koji glasi:

"Nalaže se tuženiku da tužiteljici isplati iznos od 150,00 eura sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 24. srpnja 2025. pa sve do isplate po kamatnoj stopi iz članka 29. Zakona o obveznim odnosima koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne kamatne stope, odnosno kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.",

kao i zahtjev tužiteljice za isplatom zateznih kamata na iznos od 600,00 eura za razdoblje od 24. srpnja 2025. do 24. ožujka 2026.

III. Nalaže se tuženiku da tužiteljici naknadi prouzročeni parnični trošak u iznosu od 2.261,73 eura zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 8. listopada 2026. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku 15 dana, dok se u preostalom dijelu zahtjev tužiteljice za naknadnom parničnog troška odbija, kao neosnovan.

r i j e š i o j e

I. Dopušta se preinaka tužbe učinjena u podnesku od 25. ožujka 2025.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi da je 8. srpnja 2023. u svojstvu suvozača/treće osobe u osobnom automobilu reg.oz. RI 987-SD, sudjelovala u prometnoj nesreći kada se automobil u kojemu se nalazila zabio u automobil koji se nalazio ispred, pri čemu su se otvorili zračni jastuci, a ista je bila vezana sigurnosnim pojasom i zadobila je tjelesne povrede. Vozilo reg.oz. RI 987-SD bilo je u trenutku nezgode osigurano policom osiguranja od automobilske odgovornosti broj 068400606347 kod tuženika. Za naprijed opisanu prometnu nezgodu i štetu kriv je i odgovoran osiguranik tuženika. Tuženik je tužiteljici isplatio nesporni iznos štete od 1.130,00 eura dana 18.07.2025. Uslijed štetnog događaja opisanog u točki I. tužbe, tužiteljica je zadobila tjelesne ozljede i to trzajnu povredu vratne kralježnice, kontuziju koljena i povredu prsa odnosno hematoma lijeve dojke, radi čega joj je propisano nošenje Shantzova ovratnika te joj preporučeno strogo mirovanje, oblozi i fizikalna terapija. Posljedicom predmetnog štetnog događaja tužiteljica je zaprimljena na Objedinjenom hitnom bolničkom prijemu u KBC Rijeka sa dijagnozom trzajne ozljede vrata, a naknadno i kontuzije koljena te hematoma lijeve dojke. Više mjeseci je mirovala i liječila se pod nadzorom liječnika. Išla je na fizikalne terapije tijekom 5 tjedana radi trnjenja 3-4 prsta desne šake i

oslabljene snage stiska. Trpjela je bolove u lijevoj dojci, koljenu, desnom laktu i osobito između lopatica. Imala glavobolje, vrtoglavice i bolove u vratu. Uzimala je medikamente i analgetike Ibuprofen, Diazepam, Nalgesin, Olfen gel, kreme i dr. Posebne bolove tužiteljica je trpjela uslijed povrede lijeve dojke kada joj je sigurnosni pojas stegnuo dojku. Bio je vidljiv hematoma u regresiji cca 15x4cm, a kasnije su se javile različito velike cistične formacije u potpunoj rezoluciji hematoma te u pazušnim jamama reaktivni limfni čvorovi. Zbog naprijed navedenog, tužiteljica je pretrpjela neimovinsku štetu povredom prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje koja se manifestirala: a) povredom prava osobnosti u vidu pretrpljenog jakog straha za svoj život i sigurnost u trenutku samog štetnog događaja, straha srednjeg i slabog intenziteta uslijed šoka koji je pretrpjela te konačno bojazni za ishod liječenja, b) povredom prava osobnosti u vidu pretrpljenih fizičkih bolova, jakih, srednjih, lakih i povremenih kroz dulji vremenski period radi čega je morala uzimati i analgetike, c) povredom prava osobnosti u vidu smanjenja životne aktivnosti koja se očituje kroz povremene trajne bolove kod promjene vremena i kod svakodnevnih aktivnosti. Tužiteljica je pretrpjela i imovinsku štetu u vidu potrebe tuđe pomoći obzirom na lokalitet povreda kao i korištenja Shantzova ovratnika i to preko mjesec dana nakon što se prethodno dulje vremena strogo mirovala. Tužiteljici je bila potrebna pomoć ukućana pomoći prilikom svakodnevnih aktivnosti, oblačenja, higijena, prehrane, a kasnije i pomoći prilikom kretanja radi obavljanja svakodnevnih aktivnosti. S osnova zatražene imovinske štete tuđe pomoći i njege odnosno visine sata tuđe pomoći i njege ista se potražuje sukladno sudskoj praksi u visini od 6eur za jedan sat nestručne pomoći, odnosno sveukupno najmanje 400 euru. Tužiteljica je imala i imovinsku štetu u vidu troškova kupovanja analgetika i Shantzova ovratnika u iznosu od cca 150 eura. Slijedom navedenog tužiteljica precizira zahtjev za naknadu gore opisane neimovinske i imovinske štete te potražuje kako slijedi: - radi povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje 3.130,00 eura, na ime imovinske štete koja se potražuje s osnova tuđe pomoći i njege 400,00 eur, - na ime troškova liječenja 150,00 eur, - sve umanjeno za nespornu isplatu od: - 1.130,00 eur, sveukupno: 2.550,00 eur. Tužiteljica pridržava pravo nakon provedenog vještačenja precizirati tužbeni zahtjev. Tužiteljica se tuženiku obratila prigovorom na (ne)obrazloženu ponudu dana 24.07.2025. sa zahtjevom za isplatu primjerene naknade štete, ali tuženik daljnje iznose nije isplatio tužiteljici. Slijedom naprijed navedenog, tužiteljica predlaže sudu da donese presudu kojom će tuženiku naložiti da tužiteljici isplati iznos od 2.550,00 eura sa zateznim kamatama tekućim od 24. srpnja 2025. do isplate uz naknadu parničnog troška.

2. Tuženik je u odgovoru na tužbu osporio tužbu i tužbeni zahtjev. Navodi da osnova potraživanja tužiteljice nije sporna, međutim sporna je visina. Tuženik je tužiteljici, prije nego li je ista pokrenuo predmetni postupak, isplatio iznos od 1.360,00 EUR, i to 1.300,00 EUR na ime neimovinske štete te iznos od 60,00 EUR na ime tuđe pomoći i njege. Tuženik dostavlja dokaze o uplatama, a ukoliko bi prednje bilo sporno, tuženik predlaže izvođenje dokaza financijskim vještačenjem. Svako daljnje potraživanje tužiteljice nije osnovano. Tužiteljica je pretrpjela posve blagu tjelesnu povredu, koja opravdava dosuđivanje pravične novčane naknade upravo u isplaćenom iznosu a svaki daljnji traženi iznos nije osnovan. Tuženik predlaže da sud pribavi cjelokupan zdravstveni karton tužiteljice te provede dokaz medicinskim vještačenjem kako bi se utvrdilo koje je povrede tužiteljica pretrpjela u predmetnom događaju, te kakve su posljedice takvih povreda u vidu bolova i straha. Tuženik je tužiteljici na ime tuđe pomoći i njege platio iznos od 60,00 EUR. Tužitelj je neposredno nakon štetnog

događaja bio u cijelosti sposoban samostalno obavljati svakodnevne aktivnosti pa je i potreba za tuđom pomoći i njegom bila minimalna. Tuženik osporava visinu potraživanja na ime sata tuđe pomoći i njege obzirom isti prelazi uobičajeni iznos nestručne tuđe pomoći i njege kojeg sud određuje u usporedivim slučajevima. Tuženik predlaže odbijanje tužbe i tužbenog zahtjeva u cijelosti, uz obvezu tužiteljice da tuženiku naknadi troškove ovog postupka.

3. Po provedenom medicinskom vještačenju tužitelj je podneskom od 2. listopada 2025. specificirao tužbeni zahtjev te sada na ime naknade neimovinske štete potražuje iznos od 4.000,00 eura, a na ime naknade imovinske štete po osnovi tuđe pomoći i njege iznos od 360,00 eura te ustraje i kod zahtjeva za naknadom imovinske štete po osnovi troškova liječenja u iznosu od 150,00 eura, sve umanjeno za nesporno plaćeni iznos od 1.360,00 eura, sveukupno 3.150,00 eura. Budući da je tužbeni zahtjev time povišen u odnosu na prvotno postavljeni tužbeni zahtjev valjalo je primijeniti pravila o preinaci tužbe. Sud je tu preinaku dopustio iako je izjavljena nakon zaključenja prethodnog postupka i unatoč protivljenju tuženika, jer tužitelj prije provedenog vještačenja nije niti mogao znati točan iznos svog potraživanja, a dopuštanje preinake svrsishodno je za razrješenje odnosa između parničnih stranaka jer se odluka o preinačenom zahtjevu može donijeti na temelju svih provedenih dokaza u ovom postupku (članak 190. stavci 1. do 4. Zakona o parničnom postupku, "Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07.- Odluka USRH, 84/08., 96/08.- Odluka USRH, 123/08.-ispravak, 57/11., 148/11.- pročišćeni tekst, 25/13., 89/14.- Odluka USRH, 70/19., 80/22., 114/22.,155/23., dalje: ZPP-a).

4. Među strankama nije sporno da je tužiteljica kao putnik u osobnom automobilu reg.oz. RI 987-SD nastradala u prometnoj nezgodi koja se dogodila dana 8. srpnja 2023., niti je sporna odgovornost osiguranika tuženika za štetu nastalu tužiteljici u ovom štetnom događaju. Zbog toga sud o tim okolnostima nije provodio dokaze (članak 221. stavak 1. ZPP-a).

5. U odnosu na postojanje same štete i njezine visine sud je proveo dokaz uvidom u obrazloženu izvansudsku ponudu tuženika, tužiteljev prigovor i tuženikovo očitovanje, medicinsku dokumentaciju priloženu spisu, karton fizikalne terapije, zdravstveni karton tužiteljice, saslušana je tužiteljica, saslušan je svjedok Martin Žilić te je provedeno medicinsko vještačenje po stalnom sudskom vještaku iz područja opće kirurgije i traumatologije Darku Majiću.

6. Tužiteljica je iskazala da je u predmetnoj prometnoj nezgodi ozlijedila vrat, vratnu kralježnicu, lakat i prsa, prsa joj je prignječio sigurnosni pojas i to joj je bila najbolnija ozljeda. Nakon ozljede otišla je na hitnu pomoć ali nije zadržana u bolnici. I danas ju boli limfni čvor na ruci i kod dojke, a također još uvijek osjeća posljedice ozljede vrata, ne može činiti nagle pokrete. Nakon ozljeđivanja boljeli su je prsni koš i ramena, i ramena su joj bila plava. Prsni koš i ramena boljela su ju sve dok nije završila fizikalnu terapiju, dakle otprilike 2 i pol mjeseca nakon ozljeđivanja. Fizikalna terapija trajala je 5 tjedana. Mjesec dana nakon ozljede bila joj je potrebna tuđa pomoć i njega. Suprug i sin su joj pomagali odnosno radili su sve poslove koje je ona inače radila. U početku joj je bila potrebna pomoć za obavljanje higijenskih radnji, za pripremanje obroka i nabavku namirnica, a također nije mogla niti čistiti. Pila je lijekove protiv bolova a i sad ih pije. Prije nezgode nije imala ovakve tegobe niti je pila lijekove, znala je imati

bolove u vratu. Nosila je ovratnik po preporuci liječnika 10ak dana. Sama je kupila ovratnik, a također je sama plaćala analgetike.

7. Svjedok Martin Žilić, suprug tužiteljice, iskazao je da je tužiteljica nakon nezgode trpjela velike bolove u vratu, prsima i koljenu i laktu. Ti bolovi su dugo trajali, neki i sada traju. Supruga nije mogla samostalno obavljati radnje koje se odnose na održavanje higijene, kuhanje, morao ju je također voditi doktoru. Pomagao joj je u svemu tome. To je trajalo par mjeseci. Zna da je tužiteljica koristila lijekove protiv bolova i pila je propisane tablete. Svjedok ja kupovao lijekove za suprugu i zna da je jedna tuba Voltaren gela koštala oko 40-80 kuna. On bi supruzi sve pripremio prije nego bi otišao na posao, a za vrijeme dok sam bio na poslu supruga je bila sama kući. Sin je pomagao kad je bio slobodan. Vozio je suprugu na preglede, firma mu je izašla u susret i on bi naknadno odradio te sate.

8. Vještak je u svom nalazu i mišljenju naveo da se na temelju uvida u cjelokupnu medicinsku dokumentaciju, karton obiteljskog liječnika te obavljenog pregleda tužiteljice, može zaključiti da je Tereza Žilić dana 08. srpnja 2023. godine sudjelovala u prometnoj nesreći kao suvozačica u osobnom vozilu, pri čemu je zadobila trzajnu ozljedu vratne kralježnice s distenzijom vratne muskulature, multiple kontuzije tijela te opsežan hematoma lijeve dojke uzrokovan djelovanjem sigurnosnog pojasa. Neposredno nakon ozljede tužiteljica je zbrinuta u Objedinjenom hitnom bolničkom prijemu KBC Rijeka gdje je provedena dijagnostička obrada (klinički pregled, RTG snimanja i ultrazvučna obrada) kojom nisu utvrđene koštane ozljede. Propisana je simptomatska terapija, mirovanje te nošenje mekog Schanzovog ovratnika uz daljnje ambulantne kontrole. Tijekom daljnjeg liječenja tužiteljica je bila kontrolirana kod više specijalista (neurokirurg, kirurg, ortoped i fizijatar). Provođeno je konzervativno liječenje analgetskom terapijom i višekratnim ciklusima fizikalne terapije, što je dovelo do postupne regresije većine akutnih tegoba. Hematom lijeve dojke postupno je regredirao kroz razdoblje od približno godinu i pol dana, uz serijske ultrazvučne kontrole, te se prati regresija opisanih cističnih promjena. Unatoč provedenom liječenju, kod tužiteljice su zaostale trajne posljedice u vidu smanjene pokretljivosti vratne kralježnice uz povremene bolove pri krajnjim pokretima, kao i povremene parestezije u području desnog lakta i šake. Također navodi povremenu osjetljivost u području lijeve dojke i pazušne jame na pritisak, premda klinički više nema znakova hematoma niti patoloških tvorbi. Radiološkim pregledom vratne kralježnice naknadno su opisane blaže degenerativne promjene što je očekivano i u skladu sa godinama, no prema dostupnoj dokumentaciji prije predmetne prometne nezgode nisu zabilježene tegobe niti ozljede vratne kralježnice ili lijeve dojke. Tijek liječenja bio je dugotrajan i uključivao je hitno bolničko zbrinjavanje, specijalističke preglede, dijagnostičku obradu, višekratne fizikalne terapije te dugotrajne kontrole zbog posttraumatskog hematoma dojke i perzistirajućih tegoba vratne kralježnice. Posljedice ozljede danas se očituju kroz trajno smanjenu pokretljivost vrata uz povremene bolove i senzorne smetnje, koje povremeno ograničavaju svakodnevne aktivnosti tužiteljice. Tužiteljica je trpjela tjelesne boli jakog intenziteta u trajanju od ukupno 1 dana, srednjeg intenziteta u ukupnom trajanju od ukupno 5 dana (tijekom akutne faze liječenja, uslijed prijeloma distenzije vratne muskulature, glavobolja i bolnosti multiplih kontuzija po tijelu i hematoma do regresije bolova akutne faze) te slabog intenziteta tijekom 3 mjeseca kumulativno (tijekom provođenja fizikalnih terapija, te kontrole i vremena regresije hematoma i kontuzijskih žarišta, a u navedeno vrijeme je vještak uzeo u obzir i

neugodnosti zbog odlaska na terapije, dijagnostiku i preglede koje je obavljala zbog posljedica prometne nezgode.). Primarni strah u trenutku prometne nezgode tužiteljica je trpjela 10 minuta. Sekundarni strah jakog intenziteta tužiteljica je trpjela u trajanju cca 10 minuta u vrijeme prometne nezgode i dolaska HMP te inicijalnog zbrinjavanja. Sekundarni strah jakog intenziteta tužiteljica je trpjela nekoliko sati kod pregleda u OHBP, srednjeg intenziteta zbog straha od posljedica povreda i ishoda liječenja u trajanju od 2 tjedna te slabog intenziteta u trajanju cca 2 i pol mjeseca kumulativno zbrojeno za duži period liječenja i kontrola koje su trajale preko godinu dana. Trajni strah i zabrinutost za zdravlje prema medicinskoj dokumentaciji s trajnim posljedicama ne postoje. Tužiteljici je bila potrebna i tuđa pomoć nestručne osobe 1 sat dnevno kroz dva mjeseca (za teže poslove te svakodnevno funkcioniranje tijekom preporuka poštode od fizičkog naprezanja zbog bolova vratne kralježnice, koljena te lijeve dojke i lijeve ruke, te pratnja i vožnje na fizikalne terapije i kontrole). Pojačana i modificirana prehrana nije bila potrebna, niti je kod tužiteljice zaostalo naruženje. Kod tužiteljice je zaostalo smanjenje životne aktivnosti za 3% zbog umanjena pokretljivosti vratnog segmenta nakon ozljeda mekih struktura bez instabiliteta. Shanzov ovratnik i analgetike koji su preporučani, tužiteljica je mogla dobiti na trošak HZZO.

9. Tuženik je u podnesku od 29. lipnja 2026. prigovorio nalazu i mišljenju vještaka i to u pogledu ocjene smanjenje životne aktivnosti, navodeći kako tužiteljica nije zadobila anatomske ozljede koje može ostaviti trajne posljedice te da samo trzajna ozljeda III. i IV. stupnja po QTF klasifikaciji može ostaviti trajne posljedice. Prigovara i vještakovoj ocjeni pretrpljenih bolova i straha.

10. Vještak je u pisanom očitovanju na tuženikove prigovore naveo da bolove i strah koje je procijenio kako je naveo u svom nalazu i mišljenju nisu vezani samo uz ozljedu vratne kralježnice već i uz bolove i strah vezan uz kontuziju dojke sa hematomom. Navedena ozljeda se prati te se liječenje provodi paralelno sa liječenjem vratne kralježnice. Tužiteljica je provela 3 ciklusa fizikalne terapije 2x10 dana te 1x5 dana, a ne kako tuženik navodi 15 dana. Ni u jednom nalazu neurokirurga i fizijatra koji je priložen nema QTF klasifikacije egzaktno navedene i procijenjene. Sada s odmakom od ozljede ta klasifikacije ne može napraviti. Trajne posljedice ozljede postoje, a vezano uz klinički pregled tužiteljice gdje ona ima smanjen opseg kretnji vratne kralježnice uz bolove što su trajne posljedice minimalnog karaktera, no takva je i ocjena SOŽE koja je 3% što je minimalni postotak te se smatra da osoba može sve svakodnevne radnje obavljati uspješno uz minimalni dodatni angažman. Bolovi se vrednuju u danima prema preporukama Vrhovnog suda RH te ne postoji smjernica prema kojoj se bolovi opisuju u sekundama, minutama, satima itd te se zbrajaju u dane. Primjera radi navedenom metodom ukoliko osoba ima svakih 30 sekundi probadajuće bolove u trajanju od 1 sekunde, 24 sata je provela budna, neispavana, iscrpljena i agitirana zbog bolova, metodom zbrajanja kako predlažu tuženici, dan ima 1440 minuta te bi tom prilikom osoba imala 1440 sekundi bolova odnosno 24 minute. To bi značilo da osoba taj dan ima manje od 1/48 dana bolova. Nije zdravorazumski da osoba koja 24 sata provede u agoniji zbog bolova svake minute dobije 1/48 dana bolova.

11. Vještak je usmeno na ročištu pojasnio kako se kod određivanja smanjenja opće životne aktivnosti za ozljedu vratne kralježnice ne primjenjuje QTF klasifikacija. Vještak je pregledom utvrdio da je kod tužiteljica zaostala reducirana pokretljivost vratne

kralježnice u minimalnom stupnju te se prema literaturi koja se sada koristi za takve ozljede određuje SOŽA 3%, što je minimalno smanjene životne aktivnosti i što tijekom života osoba kompenzira u potpunosti. Vještak je kod tužiteljice bolove vrednovao po danima s obzirom na orijentacijske kriterije VSRH-a, a također je mišljenja da povremeni bolovi tijekom dana znače da osoba trpi bol cijeli dan. Kod tužiteljice je bolno stanje uzrokovala i ozljeda hematoma dojke i vratne kralježnice. Budući da je tužiteljica bila upućena na praćenje stanja hematoma dojke koji je bio velik 15x4 cm, to je strah koji je vještak procjenjivao vezan za praćenje tog hematoma dojke koji se prati godinu i pol. Vještak je mišljenja da je tužiteljici trebala tuđa pomoć i njega duže od trajanja bolovanja jer je njoj tuđa pomoć i njega trebala za obavljanje težih fizičkih poslova a i fizikalnu terapiju je obavljala nakon okončavanja bolovanja a prilikom pregleda tužiteljica mu je sama rekla da radi posao koji ne zahtjeva fizički aranžman. Pod navedenim misli na teže fizičke kućanske poslove. Moguće je da se tužiteljica nije obraćala liječniku radi trajnih tegoba uzrokovanim ozljedama vratne kralježnice jer se radi o minimalnom smanjenju opće životne aktivnosti i to ona može kompenzirati, čovjek se navikne na takvo stanje.

12. Sud je ovakav nalaz vještaka prihvatio, jer ga je ocijenio stručnim i objektivnim. Vještak je argumentirano i iscrpno odgovorio na zadaću suda te je dao jasne i uvjerljive razloge koji potkrepljuju dano mišljenje. Vještak je posebno jasno obrazložio mišljenje o ocjeni smanjenja životne aktivnosti vezujući ga za zaostalu smanjenu pokretljivost vratne kralježnice koju je utvrdio samim pregledom tužiteljice. Također je u pogledu duljine trajanja bolova kod tužitelja vještak pojasnio kako je tužiteljica trpjela bolove ne samo zbog ozljede kralježnice, nego i zbog hematoma dojke, koji se pratio čak godinu i pol dana. Kako sud u nalazu i mišljenju vještaka nije našao proturječnosti ili nedostataka, niti se pojavila sumnja u pravilnost danog mišljenja, sud je odbio tuženikov prijedlog provođenja medicinskog vještačenja po novom vještaku.

13. Stoga je na temelju vještačenja utvrđeno da je tužiteljica kao posljedicu štetnog događaja trpjela bolove i strah te duševne boli zbog smanjenja općeg životnog aktiviteta, odnosno štetni joj je događaj prouzročio povredu prava osobnosti u smislu odredbe članka 19. ZOO-a i to prava na tjelesno i duševno zdravlje, dakle neimovinsku štetu u smislu članka 1046. ZOO-a.

14. Prema članku 1100. stavak 1. ZOO-a u slučaju povrede prava osobnosti sud će, ako nađe da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu, nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema. Pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade sud će voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, cilju kojemu služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njezinom naravi i društvenom svrhom (stavak 2. istog članka).

15. S tim u svezi, ocjena je suda da u konkretnom slučaju težina povreda i okolnosti slučaja opravdavaju dosuđenje pravične novčane naknade za neimovinsku štetu. Naime, sud je na temelju nalaza vještaka utvrdio su kod tužiteljice jaki bolovi trajali 1 dan, bolovi srednjeg intenziteta 5 dana te bolovi slabijeg intenziteta 90 dana, a također je zbog štetnog događaja tužiteljica je trpjela primarni strah jakog intenziteta cca 10 minuta, sekundarni strah jakog intenziteta nekoliko sati, srednjeg intenziteta 2 tjedna, a slabi strah dva i pol mjeseca, pri čemu je po vještaku tužiteljčina opća životna

aktivnost smanjena za 3% zbog zaostale smanjene pokretljivosti vratne kralježnice. Prilikom odluke je sud u obzir uzeo jačinu i trajanje bolova i straha te ograničenja u obavljanju svakodnevnih aktivnosti koje je tužiteljica radi toga trpjela. Kod tužiteljice su u duljem vremenskom periodu (oko 2 mjeseca) postojale tegobe koju su ga zasigurno u većoj mjeri ograničavale u temeljnim životnim aktivnostima. Dugotrajni bolovi i liječenje te strah vezan za ishod liječenja utjecali na mogućnosti tužiteljice, kako su to iskazali i sama tužiteljica i svjedok Martin Žilić, njezin suprug (zbog posljedica nezgode tužiteljica kroz dva mjeseca nije mogla obavljati kućanske poslove) a sud je iskaze ocijenio istinitim, jer je i po općem životnom iskustvu jasno i logično da takve ozljede po svojoj lokaciji i intenzitetu predstavlja zapreku i ograničenje za obavljanje svakodnevnih poslova. Što se tiče procjene duševnih boli zbog umanjivanja životne aktivnosti, vještak je istu brojčano izrazio s minimalnih 3%, a sud je imao u vidu da su određeni naponi koje tužiteljica zbog ovih trajnih posljedica mora ulagati koja zasigurno narušavaju njezinu kvalitetu života, barem minimalno, pa i po kriteriju smanjenja životne aktivnosti tužiteljica ima pravo na pravičnu novčanu naknadu. S obzirom na sve navedeno tužitelju je po osnovi povrede prava osobnosti izazvane fizičkim bolovima dosuđeno 1.550,00 eura, po osnovi povrede prava osobnosti izazvane strahom 1.650,00 eura te po osnovi povrede prava osobnosti izazvane smanjenjem opće životne aktivnosti 800,00 eura, ukupno 4.000,00 eura. Stajalište je suda da se naknadom u ovakvom iznosu ne pogoduje težnjama koje nisu spojive s njezinom prirodom i svrhom kako to propisuje odredba članka 1100. stavak 2. ZOO-a.

16. U pogledu imovinske štete sud je imao u vidu da je prema nalazu i mišljenju vještaka tužiteljici bila potrebna tuđa pomoć i njega ukupno od cca 60 sati po nestručnoj osobi. Ocjena ovog suda je da cijena satnice na tržištu za osobe koje se bave pružanjem takve i slične nestručne pomoći zasigurno iznosi po tužitelju zatraženih 6,00 eura, pa je sud slobodnom ocjenom uz primjenu odredbe čl. 223. ZPP-a utvrdio visinu ove naknade u iznosu od 360,00 eura

17. Što se tiče troškova liječenja koje tužiteljica potražuje na ime kupnje analgetika i Shantzova ovratnika, vještak je naveo da je Shanzov ovratnik i analgetike koji su preporučani tužiteljica mogla dobiti na trošak HZZO, pa je njezin takav zahtjev spram tuženika neosnovan.

18. Prema odredbi članka 1045. stavak 1. ZOO-a tko drugome prouzroči štetu dužan je naknaditi je ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje. Tužiteljica u skladu s člankom 965. st. 1. ZOO kao oštećena osoba ima pravo zahtijevati neposredno od osiguratelja naknadu štete koju je pretrpjela uslijed događaja za koji je njegov osiguranik nesporno odgovoran. Stoga je tuženik tužiteljici dužan naknaditi štetu koju je pretrpio kao posljedicu ove prometne nezgode. Tuženik je, slijedom navedenog, tužiteljici dužan naknaditi štetu u iznosu od 3.000,00 eura, budući mu je nesporno izvansudskim isplatio iznos od 1.360,00 eura, pozivom na članak 1085. ZOO-a. U preostalom dijelu od 150,00 eura tužbeni je zahtjev odbijen kao neosnovan.

19. Tužitelju na dosuđeni iznos pripadaju i zatezne kamate. U slučaju kada postoji odgovornost osiguratelja za naknadu štete pri odluci o tijeku zateznih kamata valja imati na umu Zakon o obveznim osiguranjima u prometu ("Narodne novine" broj 151/05., 36/09., 75/09., 76/13., 152/14., dalje: ZOOP). Člankom 12. stavak 1. ZOOP propisano je da odgovorni osiguratelj dužan je u slučaju imovinske štete najkasnije u

roku od 14 dana od dana podnošenja odštetnog zahtjeva oštećenoj osobi dostaviti obrazloženu ponudu za naknadu štete, ako su odgovornost za naknadu štete te visina štete nesporni, odnosno utemeljen je odgovor ako su odgovornost za naknadu štete ili visina štete sporni. Nadalje, odredbom članka 12. stavak 4. ZOOP-a propisano je da u slučaju neizvršenja obveze isplate naknade štete u roku iz stavka 1. ovoga članka, oštećena osoba uz dužni iznos naknade štete, ima pravo i na isplatu iznosa kamate i to od dana podnošenja odštetnog zahtjeva. Prema podacima s lista 29 spisa tužiteljica je odštetni zahtjev podnijela 27. lipnja 2025. te joj od tog dana pripadaju zatezne kamate, a iste su joj dosuđene u okviru postavljenog zahtjeva (članak 2. stavak 1. ZPP-a). U odnosu na preinačeni dio (iznos od 600,00 eura), tužiteljici zatezne kamate pripadaju od dana preinake tužbe (25. ožujka 2026.) jer dužnik kasni s ispunjenjem novčane obveze od trenutka kada je iz postavljenog zahtjeva mogao saznati za opseg svoje obveze (članak 29. stavak 1. ZOO-a).

20. Prigovor zastare naknade neimovinske štete nije osnovan. Odredbom članka 230. stavak 1. ZOO-a propisano je da tražbina naknade štete zastarijeva za tri godine otkad je oštećenik doznao za štetu i za osobu koja je štetu učinila, dok u smislu stavka 2. članka 230. citiranog Zakona u svakom slučaju ta tražbina zastarijeva za pet godina otkad je šteta nastala. Početak tijeka zastare za tražbinu s osnove neimovinske štete počinje teći završetkom liječenja oštećenika, a liječenje tužiteljice je prema nalazu vještaka završeno sredinom svibnja 2025. Tužba je u ovoj pravnoj stvari podnesena 5. rujna 2025., dakle prije nego što je istekao zastarni rok propisan odredbom članka 230. stavak 1. ZOO-a.

21. Nadalje, početak tijeka zastare za tražbinu s osnova pružanja tuđe pomoći i njege računa se u trenutku nastanka te štete, dakle u vrijeme kada mu je usluga oštećeniku pružena, pa ako je znao i za štetnika, što ovdje nedvojbeno je, od tada počinje teći subjektivni rok zastare potraživanja naknade štete od tri godine. Tužiteljici je tuđa pomoć i njega bila je potrebna dva mjeseca od ozljede (do 8. rujna 2023.) pa je tužbom podnesenom 2. rujna 2025. u smislu članka 241. ZOO-a, došlo do prekida tijeka zastare i za taj vid štete, prije isteka trogodišnjeg zastarnog roka iz članka 230. stavak 1. ZOO-a.

22. Prigovor zastare u odnosu na preinačenu tužbu (povišeni iznos tužbenog zahtjeva u iznosu od 600,00 eura) nije osnovan, jer u slučaju kad je preinaka tužbe povećanjem postojećeg tužbenog zahtjeva iz iste činjenične osnove (neprava preinaka) moguća i dopuštena (članak 190. i 191. ZPP), zastara se prekida već podnošenjem tužbe u tom postupku, odnosno do prekida zastare ne dolazi tek u trenutku preinačenja tužbe povećanjem postojećeg tužbenog zahtjeva.

23. Odluka o trošku temelji se na odredbi članka 154. stavak 5. ZPP-a u svezi članka 155. ZPP-a, jer tužiteljica nije uspjela samo u razmjerno neznatnom dijelu svog zahtjeva (za iznos od 150,00 eura i dijelom zateznih kamata), a zbog tog dijela nisu nastali posebni troškovi te joj je stoga tuženik dužan naknaditi sve troškove koji su bili potrebni za vođenje parnice prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" br. 138/23.). Sud je priznao tužiteljici sljedeće troškove:

- sastav tužbe 200,00 eura (Tbr. 7. t. 1. Tarife)

- sastav podneska od 13.01.2026.- očitovanje na odgovor na tužbu 200,00 eura (Tbr. 8. t. 1. Tarife)
- zastupanje na pripremnom ročištu 15.1.2026. 200,00 eura (Tbr. 9. t. 1. Tarife)
- zastupanje na glavnoj raspravi 17.2.2026. 200,00 eura (Tbr. 9. t. 1. Tarife)
- sastav podneska od 25.3.2026.- očitovanje na nalaz vještaka 200,00 eura (Tbr. 8. t. 1. Tarife).
- zastupanje na glavnoj raspravi 9.7.2026. 200,00 eura (Tbr. 9. t. 1. Tarife)
- zastupanje na glavnoj raspravi 14.9.2026. 200,00 eura (Tbr. 9. t. 1. Tarife)

Tužitelju ne pripada trošak za sastav za sastav prigovora u izvansudskom postupku jer taj trošak, s obzirom da o njemu ne ovisi zahtjev tužitelja niti je nužan za podnošenje tužbe, nije trošak potreban za vođenje postupka (članak 155. ZPP-a). Ukupno je tužitelju na ime zastupanja po odvjetniku priznat trošak u iznosu od 1.400,00 eura što uvećano za PDV iznosi 1.750,00 eura. Tužitelju je priznat i trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 35,98 eura i na presudu u iznosu od 75,75 eura te trošak predujmova za vještačenje u iznosu od 400,00 eura (ostatak nije utrošen te će se vratiti tužitelju). Na priznati parnični trošak tužitelju je dosuđena zatezna kamata tekuća od presuđenja do isplate sukladno čl. 151. stavak 3. ZPP-a u visini određenoj čl. 29. st. 2. ZOO-a.

23. Stoga je odlučeno kao u izreci.

U Opatiji 8. listopada 2026.

Sutkinja:

Ana Župić

Uputa o pravnom lijeku

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana primitka pisanog otpravka iste. Žalba se podnosi sukladno odredbi članku 106.a stavak 5. ZPP-a. O žalbi odlučuje nadležni županijski sud.

Dostaviti:

1. Tužitelju po punomoćniku
2. Tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088e-5ef64**

Kontrolni broj: **09a44-6e513-d050e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.